

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Strășeni din 01 iulie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Ignat Ion Xxxx, născut la xxxx,
originar din s. xxxx, r-nul xxxx, domiciliat
în mun. xxxx, str. xxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. **prima instanță:** 01.07.2019 – 01.07.2021;
2. **instanța de apel:** 29.07.2021 – 12.10.2021;
3. **instanța de recurs:** 04.01.2022 – 16.03.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 01 iulie 2021, Ignat Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsă potrivit acestei Legi, sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

S-a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite lui Ignat Ion, conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani, obligându-l în termenul stabilit, să nu săvârșească alte infracțiuni și să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia, onorând astfel, prin comportare exemplară, încrederea ce i s-a acordat de către instanța de judecată.

S-a dispus încasarea din contul lui Ignat Ion în beneficiul statului suma de 23 758 (douăzeci și trei mii șapte sute cinzeci și opt) lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Ignat Ion a săvârșit cu vinovăție infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere, de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat din imprudență decesul unei persoane, adică faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală, în următoarele circumstanțe:

La 04.10.2018, aproximativ la ora 20.00, conducând autocamionul de model „Mercedes Sprinter Furgon” cu n/î xxxx, deținând permis de conducere pentru categoria „B”, valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-l ghida, se deplasa pe traseul M5 Chișinău-Bălți, iar la km 244+299 m, manifestând un comportament neglijent, n-a ținut permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla vehiculul în momentul respectiv, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a adaptat conducerea automobilului la situația rutieră, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, nu a reacționat adecvat, n-a luat în considerație starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a adaptat o conduită corespunzătoare condițiilor de drum care ar garanta securitatea circulației, dând dovadă de neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, grav a încălcat Regulamentul Circulației Rutiere nr. 357 din 13.05.2009 și anume: p.10 alin. 1 lit. ”b” RCR RM, conform căruia, „Persoana care conduce un vehicul trebuie: ...b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum...p. 45 alin. 1 RCR RM, conform căruia „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritate în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.” Pct. 45 alin. 2 RCR, conform căruia „2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacolele care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, și în rezultat l-a tamponat pe Malic Dumitru, care în rezultatul tamponării a decedat.

Prin actiunile sale, a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere, de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat din imprudență decesul unei persoane, Ignat Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

3. *Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond*, avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea lui Ignat Ion de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1. În motivarea apelului apelantul a invocat că, prin prezentul apel, își exprimă dezacordul cu sentința primei instanțe, pe care o consideră neîntemeiată, pasibilă și necesar de a fi casată, din următoarele considerente:

- constatările instanței de fond sunt pripite și nefondate, or faptul că inculpatul Ignat Ion a dat declarații sincere asupra celor întâmplare urmează de a fi apreciate de către instanță critic.

Nu este clară constatarea făcută de instanță că, declarațiile inculpatului, precum că obstacolul ar fi apărut spontan în carosabil fapt care nu i-a permis de a reacționa corespunzător pentru a evita coliziunea, sunt combătute prin declarațiile martorilor, deoarece martori oculari care nemijlocit au văzut momentul producerii accidentului nu au fost stabiliți. Toți martorii au dat declarații reieșind din cele auzite și văzute la fața locului;

- declarațiile succesoriului părții vătămate și martorilor audiați în cadrul urmăririi penale și instanța de judecată nu demonstrează nici într-un fel vina în comiterea accidentului rutier a lui Ignat Ion, chiar dacă acesta se afla la volanul mijlocului de transport cu pricina. Astfel, partea apărării a constatat că, analizând probele acumulate de organul de urmărire penală și cercetate în cadrul ședințelor judecătorești, s-a stabilit că, afirmațiile conținute în rechizitoriu și sentința de condamnare nu și-au găsit confirmare, organul de urmărire penală neelucidând și alte circumstanțe importante la stabilirea vinovăției lui Ignat Ion în comiterea infracțiunii imputate, acestea din urmă fiind ignorate și de instanța de fond, astfel nevinovăția inculpatului se confirmă prin: declarațiile succesoriului legal Malic Eugenia, martorul Cavcaliuc Fiodor, martorul Donciu Dumitru, martorul Rotaru Grigore, martorul Buruiian Nina;

- din procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.10.2018, cu schița și tabelul foto anexat rezultă că, tamponarea automobilului cu pietonul s-a produs la marginea dreaptă a carosabilului, fapt care denotă versiunea expusă de martorul Cavcaliuc Fiodor precum că decedatul Malic Dumitru fiind în stare de ebrietate avansată

involuntar/brusc a ieșit în carosabil, din care considerent șoferul Ignat Ion nu a putut evita impactul. Acest fapt reiese și din poziția cadavrului pe carosabil. Din tabelul foto, de asemenea se revede poziția cadavrului după accident, care este poziționată pe acostamentul drumului;

- din procesul-verbal de examinare a autocamionului de model Mercedes Sprinter Furgon" cu n/î xxxx și ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a autocamionului rezultă, că impactul cu pietonul a avut loc cu partea dreaptă față a autocamionului unde au fost fixate deteriorări.

Careva defecțiuni tehnice din cauza cărora putea fi provocat accidentul rutier la autocamion nu sunt indicate;

- din conținutul raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 05.10.2018 s-a stabilit că, conform localizării, mecanismului de formare a vătămarilor corporale depistate la expertiza medico-legală, presupune că în momentul tamponării, victima se afla în poziție orizontală, călcată și comprimată între drum și părțile proeminente a automobilului și roți, și târâtă pe suprafața dură a drumului.

Totodată, conform raportului menționat - în sânge s-a depistat 3,71 promile alcool etilic, ceea ce constituie ebrietate gravă (f.d. 76-77).

Astfel, la decedatul Malic Dumitru s-a constatat o intoxicație patologică, care este rezultatul consumului de alcool pe termen lung. După o cantitate mică, comportamentul se schimbă complet, apare agresiunea, halucinațiile pot începe, prostii spontane. O persoană poate pur și simplu să nu perceapă lumea în jurul valorii sau percepția va fi distorsionată. Toate aceste schimbări în conștiință sunt asociate cu problemele psihicului care sunt catalizate de produsele care conțin alcool;

- conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx, nr. xxxx din 04.03.2019 s-a stabilit că, luând în considerație caracterul, volumul, și localizarea leziunilor corporale depistate pe corpul cet. Malic Dumitru și localizarea deteriorărilor automobilului "Mercedes Sprinter Furgon" cu n/î xxxx, se poate afirma cu cea mai mare probabilitate că, la momentul contactului primar dintre automobil și pieton, ultimul se afla în poziția verticală sau una similară ei, cu piciorul stâng fixat pe carosabil cu partea posterioară stângă a corpului, orientat spre automobil. Din aceleași considerente se poate conchide, că la momentul tamponării care a avut loc la 04.10.2018, pietonul se afla în mișcare în aceeași direcție de deplasare ca automobilul. Poziția reciprocă aproximativă a pietonului și automobilului „Mercedes Sprinter Furgon” cu n/î xxxx în momentul tamponării este imaginată pe schema nr. 1 anexată la raportul expertizei judiciare.

Determinarea vitezei de deplasare a automobilului „Mercedes Sprinter Furgon” n/î xxxx pe calea expertizei în acest caz este imposibilă din motiv că în procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.10.2018 și schemei anexă careva urme de frânare ale

automobilului „Mercedes Sprinter Furgon” până la momentul tamponării, cât și după tamponarea pietonului până la momentul stopării automobilului, nu sunt fixate.

Astfel, în urma cercetării probelor acuzării în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată nu a fost stabilită vinovăția lui Ignat Ion la comiterea infracțiunii imputate.

Din materialele cercetate rezultă că, organul de urmărire penală a avut o poziție preconcepută de învinuire a lui Ignat Ion, fără a da apreciere și altor circumstanțe care au dus la cele întâmplate;

- conform răspunsului IP Strășeni din 21.02.2021 și încheierea asupra materialelor înregistrate în REI-2 cu nr. xxxx se confirmă faptul că la 04.10.2018 în privința lui Malic Dumitru a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, deci el s-a aflat în incinta IP Strășeni fiind în stare de ebrietate gravă, conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 05.10.2018.

Ulterior, după întocmirea procesului-verbal Malic Dumitru este lăsat să plece în așa stare fără acte și fără bani, acesta din urmă pornindu-se pe jos pe timp de noapte pe un drum aglomerat, fără iluminare, ca rezultat fiind tamponat de automobilul „Mercedes Sprinter Furgon” cu n/î xxxx condus de Ignat Ion. În situația descrisă consideră că, organul de urmărire penală urma să se conducă de prevederile Codului de procedură penală art. 92 alin. (2) care expres prevede - Concomitent cu circumstanțele care urmează să fie dovedite în procesul penal, trebuie să fie descoperite cauzele și condițiile care au contribuit la săvârșirea infracțiunii;

- la caz, s-a constatat încălcarea prevederilor RCR de către Malic Dumitru în calitate de pieton, care de fapt a și provocat accidentul rutier în urma căruia a decedat, în special pct. 113: alin. (1) - Pietonii trebuie să se deplaseze pe partea dreaptă a trotuarelor, pistelor pentru pietoni sau pe potecile alăturate drumului public, iar în lipsa acestora - pe acostament. Pietonii se pot deplasa și pe pistele pentru bicicliști, cu condiția că nu stânjenesc circulația bicicliștilor și a conducătorilor de ciclomotoare. alin. (4) - În afara localităților, pietonii trebuie să circule pe acostamentul din partea stângă a drumului, iar în lipsa acestuia, cât mai aproape de marginea stângă a carosabilului, în întimpinarea fluxului de vehicule, alin. (5) - În cazul deplasării pe carosabil sau pe acostament, pe timp de noapte sau în condiții de vizibilitate redusă, pietonii trebuie să poarte îmbrăcăminte cu elemente fluorescent-reflectorizante.

Toate cele menționate supra nu au fost supuse unei analize și cercetări ample din partea organului de urmărire penală, care în final a ajuns la o concluzie greșită, asumându-i vinovăția doar lui Ignat Ion, fără a ține cont de alte cauze și condiții care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, norme prevăzute la art. 92 alin. (2) Cod de procedură penală;

- din învinuirea adusă nu reiese nici o probă că, Ignat Ion ar fi încălcat toate aceste prevederi din pct. 10 și 45 al RCR. Or, inculpatul este liber în alegerea încălcărilor. În situația dată urmează să se țină cont de prevederile alin. (2) art. 3 Cod penal, în special că - interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sânt interzise.

De fapt, acuzarea a ignorat declarațiile inculpatului potrivit cărora se deplasa regulamentar și declarațiile martorilor enumerați în rechizitoriu și prezintă pledoarie, care nu au oferit careva detalii în confirmarea vinovăției lui Ignat Ion, din contra au adus argumente în defavoarea compartimentului decedatului Malic Dumitru, care au putut provoca decesul ultimului.

De altfel, și probele puse la dispoziție de acuzare și cercetate în cadrul ședințelor de judecată confirmă acest fapt;

- instanța nu a ținut cont de prevederile alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală. potrivit căruia, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Totodată, la caz urmează a ține cont de personalitatea și caracterizarea lui Ignat Ion în societate și familie. Este angajat în câmpul muncii în calitate de șofer și la locul de muncă este caracterizat pozitiv. Este căsătorit și are la îngrijire 3 copii minori. Din certificatele medicale prezentate și anexate la dosar se revede că, soția acestuia suferă de o boală gravă (cancer stadia IV) și privarea dreptului de a conduce ar fi povară foarte grea pentru întreținerea familiei. Astfel, Ignat Ion este pilonul principal în familie care îi asigură pe ceilalți membri material. Antecedente penale nestinse nu are.

Reieșind din cele invocate supra, partea apărării a conchis că, conținutul sentinței, aprecierea arbitrară a probelor și bazarea pe circumstanțe care nu reies din materialele cauzei, indică asupra faptului că inculpatului Ignat Ion i-a fost lezat în mod substanțial dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CtEDO, în particular sub aspectul încălcării dreptului de a dispune de o hotărâre motivată în privința sa. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârile adoptate, a arătat că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 §1 din Convenție, înglobează dreptul părților unui proces de ași prezenta observațiile pe care le apreciază ca fiind pertinente cauzei lor și de a obține o hotărâre în care motivele pe care le invocă să fie tratate în mod corespunzător.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, audiind opiniile participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, a conchis că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Ion Ignat just încadrându-le în dispoziția art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *„încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat decesul unei persoane”*.

Instanța de apel a considerat că afirmațiile inculpatului precum că, prima instanță a adoptat o soluție incorectă de condamnare a inculpatului Ion Ignat, reprezintă opinia subiectivă a părții apărării or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Necătând la faptul că inculpatul în ședința instanței de apel nu a recunoscut vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile succesului părții vătămate Malic Eugenia, declarațiile martorilor Rotaru Grigore, Cavcaliuc Fiodor, Donciu Dumitru, Buruiian Nina; conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 04.10.2018, cu planșa foto și schița accidentului rutier; conținutul procesului-verbal de examinare a autocamionului de model „Mercedes Sprinter Furgon” cu n/î xxxx și ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict a autocamionului; conținutul raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 05.10.2018; conținutul raportului de expertiză judiciară

nr. xxxx, nr. xxxx din 04.03.2019; conținutul descifrărilor telefonice parvenite de la SA „Moldtelecom”.

Instanța de apel, prin cercetarea probelor pertinente, concludente, utile și veridice expuse supra, a constatat ca dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil că, la 04.10.2018, aproximativ la ora 20.00, conducând autocamionul de model „Mercedes Sprinter Furgon” cu n/î xxxx, deținând permis de conducere pentru categoria „B”, valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-l ghida, se deplasa pe traseul M5 Chișinău-Bălți, iar la km 244+299 m, manifestând un comportament neglijent, în rezultat l-a tamponat pe Malic Dumitru, care în rezultatul tamponării a decedat.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 05.10.2018 prin care s-a stabilit că, moartea cet. Malic Dumitru a survenit pe loc, în rezultatul cauzării vătămarilor corporale grave, incompatibile cu viața și sunt în legătură directă cu survenirea decesului.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Ion Ignat, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele apelantului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii imputate, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor succesorului părții vătămate și ale martorilor descrise mai sus.

Totodată, instanța de apel a atestat că, argumentele invocate de apelant referitor la achitarea inculpatului, pe motiv că probele administrate în cauză nu dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar.

Referitor la argumentele invocate de apelant privind faptul că nevinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile martorului Cavcaliuc Fiodor și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.10.2018, instanța de apel le-a considerat ca fiind nefondate și neîntemeiate or, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului cu certitudine s-a stabilit că anume inculpatul Ignat Ion cu autocamionul său a tamponat partea vătămată Malic Dumitru, totodată cu referire și la declarațiile martorului Cavcaliuc Fiodor, martorul nefiind la fața locului în momentul comiterii accidentului nici decum nu avea posibilitatea de a cunoaște dacă anume partea vătămată fiind în stare de ebrietate involuntar/brusc a ieșit pe carosabil, or, martorul respectiv a declarat că, s-a apropiat la locul comiterii accidentului, deja după accidentului propriu zis.

Cu referire la argumentul apărătorului privind faptul că organul de urmărire penală, cât și instanța de fond nu au ținut cont de cauzele și circumstanțele care au dus la săvârșirea infracțiunii, instanța de apel a ținut să menționeze faptul că, potrivit laturii subiective a acestei infracțiuni se caracterizează prin vinovăție imprudentă atât în modalitatea sa de neglijență, cât și de încredere exagerată. În cazul neglijenței, persoana

nu prevede survenirea urmărilor prejudiciabile ale faptei sale, deși putea și trebuia să le prevadă. În cazul încrederii exagerate, făptuitorul prevede posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile, dar, în mod ușuratic, consideră că ele vor fi evitate, astfel inculpatul Ignat Ion, conducând autocamionul urma să manifeste atenție sporită și să prevadă survenirea diferitor situații, or, în opinia legiuitorului mijlocul de transport este un pericol sporit.

Totodată, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 05.10.2018 în momentul tamponării, victima se afla în poziție orizontală, călcată și comprimată între drum și părțile proeminente ale automobilului și roți, și târât pe suprafața dură a drumului, astfel afirmațiile avocatului precum că anume partea vătămată involuntar/brusc a ieșit pe carosabil, sunt pur declarative și nefondate, or, anume inculpatul urma să țină cont de limita de viteză permisă pe porțiunea dată de traseu, să manifeste atenție sporită și să prevadă survenirea unor obstacole pe traseu, prin urmare este de relatat că la caz s-a constatat că anume inculpatul nici nu a încercat să întreprindă careva măsuri pentru a evita tamponarea părții vătămate, or potrivit declarațiile martorilor, autocamionul condus de inculpat se afla la o distanță de până la 100 metri de la corpul neînsuflețit a părții vătămate.

Prin urmare, luând în considerație faptul că la autocamion nu a fost depistat careva defecțiuni care ar fi putut duce la producerea accidentului, anume inculpatul Ignat Ion conducând autocamionul urma să țină cont de Regulile Circulației Rutiere și să manifeste o deosebită atenție asupra traseului.

De asemenea, instanța de apel nu a avut temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului Ignat Ion or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului, care, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor instanțelor de fond, cu dispunerea achitării lui Ignat Ion de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea recursului ordinar invocă următoarele aspecte:

- chiar dacă instanța de apel declară că a cercetat suplimentar în ședința de judecată și a verificat probele, această afirmație nu corespunde realității, deoarece instanța de apel a repetat argumentele instanței de fond, fără a ține cont de argumentele

apărării privind sentința contestată, deoarece declarațiile succesorului părții vătămate și a martorilor nu confirmă în mod cert vinovăția lui Ignat Ion, după cum afirmă instanța de apel, ci doar confirm unele evenimente la care ei au fost martori înaintea producerii accidentului și după producerea accidentului. Nemișlocit martori oculari la producerea coliziunii automobilului condus de către Ignat Ion și partea vătămată Malic Dumitru, care ar fi putut reda careva circumstanțe ale acestuia, nu au fost stabilite de organul de urmărire penală.

Inculpatul Ignat Ion nici nu a contestat faptul că anume automobilul condus de el a tamponat partea vătămată, acest fapt a fost recunoscut de el inițial, însă se contestă vinovăția acestuia și ignorarea de către organul de urmărire penală și instanța de judecată a circumstanțelor care exclud răspunderea penală;

- cercetând procesul-verbal de cercetare la fața locului și tabelul foto, se vede clar poziția cadavrului după accident, care este poziționată pe acostamentul drumului

La fel, conform raporturilor de expertiză judiciară se poate afirma cu cea mai mare probabilitate că, la momentul contactului primar dintre automobil și pieton, ultimul se afla în poziția verticală sau una similară ei, cu piciorul stâng fixat pe carosabil, cu partea posterioară stângă a corpului, orientat spre automobil. Din aceleași considerente se poate conchide, că la momentul tamponării care a avut loc la 04.10.2018, pietonul se afla în mișcare în aceeași direcție de deplasare ca automobilul. Poziția reciprocă aproximativă a pietonului și automobilului "Mercedes Sprinter Furgon" cu n/î xxxx în momentul tamponării este imaginată pe schema nr. 1 anexată la raportul expertizei iudiciare.

Din cele menționate supra rezultă că, tamponarea automobilului cu pietonul s-a produs la marginea dreaptă a carosabilului, fapt care denotă versiunea expusă de martorul Cavcaliuc Fiodor precum că decedatul Malic Dumitru fiind în stare de ebrietate avansată involuntar/brusc a ieșit în carosabil, din care considerent șoferul Ignat Ion nu a putut evita impactul. Acest fapt reiese și din poziția cadavrului pe carosabil;

- instanța de apel a menționat că, analizând declarațiile succesorului părții vătămate, martorilor consideră că acestea sunt veridice, ca ulterior să se contrazică prin *cu referire și la declarațiile martorului Cavcaliuc Fiodor, martorul nefiind la fața locului în momentul comiterii accidentului nici decum nu avea posibilitatea de a cunoaște dacă anume partea vătămată fiind în stare de ebrietate involuntar/brusc a ieșit pe carosabil, or, martorul respectiv a declarat că, s-a apropiat la locul comiterii accidentului, deja după accidentuluiipropriu zis;*

- afirmația instanței de apel că, în momentul când a fost tamponat pietonul Malic Dumitru, cet. Ignat Ion probabil a fost sustras de telefon, aceasta urmează de apreciat

critic. Or, din rechizitoriu, sentința primei instanțe și decizia instanței de apel este stabilit că, tamponarea pietonului s-a produs în jurul orelor 20.00, pe când pretinsele discuții au avut loc la 19.09.45 și 19.47.31, ultima după accident;

- urmează de apreciat critic și constatarea făcută de instanța de apel precum că, declarațiile inculpatului Ignat Ion privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorului nominalizat supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Din cele relatate supra nu este clar când instanța de apel consideră probele pertinente, concludente, utile și veridice și în care situație nu consideră astfel.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece analiza probelor administrate și examinate în ședința de judecată ne demonstrează că concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, ca fiind corectă și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că apărarea invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul când instanța de nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde*

motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Având în vedere argumentele recurentului, care în ansamblu reprezintă critici cu privire la aprecierea instanței de apel a probelor administrate în speță, Colegiul penal constată că motivele menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului ordinar declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor, întrucât, după cum rezultă din conținutul recursului, partea apărării încearcă să relateze propria versiune cu privire la desfășurarea evenimentelor petrecute la data săvârșirii infracțiunii, criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond. Însă în acest sens, Colegiul precizează că aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului este bazată pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la etapa examinării recursului ordinar, Colegiul penal reamintește că dezacordul părților cu aprecierea probelor, nu reprezintă unul din temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu poate fi considerat ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind competența exclusivă a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței de condamnare a inculpatului Ignat Ion.

Sub un alt aspect, Colegiul penal stabilește că instanța de apel la judecarea cauzei, corect a conchis că starea de fapt reținută și de drept apreciată, concordă cu circumstanțele cauzei și probele administrate, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, și verificându-le suplimentar, corect a concluzionat că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, considerentele primei instanțe fiind motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că temeiul de drept prevăzut la pct. 8) invocat de recurent, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, Colegiul atestă că, instanța de apel la judecarea apelului declarat de către inculpat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea emisă s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în *pct. 4.1.* din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește în pofida temeiniciei acesteia, reiterarea căreia nu este oportună, chestiune ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert v. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CtEDO.

Prin urmare, Colegiul penal denotă că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția inculpatului Ignat Ion în săvârșirea infracțiunii imputate.

Faptul că inculpatul nu își recunoaște vina nu poate fi reținut ca un motiv de achitare, această poziție reprezentând un drept la apărare al inculpatului dar nu o chestiune ce generează achitarea lui, întrucât probele administrate dovedesc cu certitudine că acțiunile inculpatului conțin elementele infracțiunilor incriminate, acestea fiind cercetate în ședința instanței de apel respectându-se principiul contradictorialității și egalității armelor în procesul penal.

Colegiul penal constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul probelor, sau ignorarea unor aspecte, ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o statuează.

Tot aici, instanța de recurs remarcă faptul că, deși recurentul a invocat temeiul de casare a deciziei atacate, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, în partea motivată a recursului nu a desfășurat pretinsele încălcări, motivarea

reducându-se mai mult la o enumerare a unor probe, care în opinia apărării au fost apreciate eronat, chestiune asupra căreia instanța sa expus supra.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența unor erori de drept, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele invocate de recurent, soluția emisă de către instanța de apel fiind legală, întemeiată și motivată complet, iar recursul declarat de către avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului, urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Astafiev Valeri în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Ignat Ion Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **12 mai 2022**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana